

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 493/2012-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. marca 2013 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Marianny Mochnáčovej prerokoval sťažnosť Mgr. Ing. J. S., L., zastúpeného advokátkou JUDr. E. K., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Er/5934/2008 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Mgr. Ing. J. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Er/5934/2008 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Er/5934/2008 p r i k a z u j e k o n ať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. Mgr. Ing. J. S. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 300 € (slovom tristo eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava V p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Mgr. Ing. J. S. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 269,58 € (slovom dvestošesťdesiatdeväť eur a päťdesiatosem centov), ktorú j e Okresný súd Bratislava V p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. E. K., P., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 493/2012-11 zo 17. októbra 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Mgr. Ing. J. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Er/5934/2008.

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza: „V predmetnej exekučnej veci má sťažovateľ postavenie povinného. Dňa 31. 10. 2008 bolo sťažovateľovi doručené upovedomenie o začatí exekúcie...

Sťažovateľ v zákonom stanovenej lehote podal listom zo dňa 1. 11. 2008 námietky proti exekúcii...

O námietkach proti exekúcii porušovateľ nezákonne rozhodol uznesením č. k. 36/5934/2008-29 zo dňa 16. 09. 2011 - teda až po 3-och rokoch fatálnej nečinnosti, uznesenie bolo doručené sťažovateľovi 18. 11. 2011...

Dňa 4. 1. 2012 podal sťažovateľ sťažnosť na prieťahy adresovanú predsedovi Okresného súdu... ktorý sa ňou odmietol zaoberať. Jeho postup nechal sťažovateľ prešetriť Krajským súdom v Bratislave. Krajský súd v Bratislave listom Spr. 2035/2012 zo dňa 4. 4. 2012, doručený 7. 5. 2012 ustálil, že sťažnosť nebola predsedom Okresného súdu Bratislava V vybavená v zákonnej lehote... a prikázal predsedovi Okresného súdu Bratislava V sa sťažnosťou zaoberať a vybaviť ju..

Sťažnosť na prieťahy vybavil predseda Okresného súdu Bratislava V listom Spr. 2000/12, 2009/12 zo dňa 13. 04. 2012, doručený 7. 5. 2012 - skonštatoval, že sťažnosť je opodstatnená...

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 18 CoE 612/2011-45 zo dňa 30. 05. 2012, doručené 18. 07. 2012... zrušil nezákonné uznesenie vydané Okresným súdom Bratislava V č. k. 36/5934/2008-29 zo dňa 16. 09. 2011, vec vrátil súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie...

Sťažovateľ vyčerpal všetky možnosti, vec týkajúca sa námietok proti exekúcii nebola ku dnešnému dňu podania sťažnosti právoplatne rozhodnutá, súd nevydal nové uznesenie vo vzťahu na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 18 CoE 612/2011-45 zo dňa 30. 05. 2012, pričom sťažovateľ k prieťahom neprispel.“

3. Na základe už uvedeného sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje, aby vo veci vydal tento nálež:

„1. Základné právo Mgr. Ing. J. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní č. k. 36 Er 5934/2008 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava V sa prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. Mgr. Ing. J. S. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 6.713,12 €... ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. Mgr. Ing. J. S. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 323,50 € ... ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť na účet advokátky JUDr. E. K. do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“

Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia sťažovateľ zdôvodnil tým, že „... nemajetková ujma vyplýva z pocitu neistoty, morálnej ujmy v kontexte viac ako 3 rokov a 11 mesiacov vymysleného - nezákonného exekučného konania...“ .

4. Na základe žiadosti ústavného súdu predseda okresného súdu v písomnom podaní (sp. zn. 1 Spr 3535/2012 z 13. decembra 2012) uviedol: „... k tejto sťažnosti chcem uviesť, že vo veci nebolo konané plynule v čase po postúpení námietok povinného 10. 11. 2008 a súd o námietkach rozhodol 16. 9. 2011. Po tomto období vo veci bolo konané plynule.“

5. Právna zástupkyňa sťažovateľa sa k už uvedenému podaniu odporcu nevyjadrila.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práv podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

7. Z obsahu sťažnosti, k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu sp. zn. 36 Er/5934/2008 ústavný súd zistil, že proti sťažovateľovi je vedené exekučné konanie oprávneného – V., a. s., B. (ďalej len „oprávnený“), na vykonanie exekúcie v sume 466,14 € (14 043 Sk) a trov exekúcie. Žiadosť o udelenie poverenia sp. zn. EX 1871/2008 na vykonanie exekúcie bola podaná súdnou exekútorkou JUDr. Ing. Z. D., Exekútorský

úrad S. (ďalej len „súdny exekútor“), na okresnom súde 24. septembra 2008 a bola zaevidovaná pod sp. zn. 36 Er/5934/2008. Následne boli vo veci vykonané tieto úkony:

- 25. septembra 2008 okresný súd vydal poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, ktoré súdny exekútor prevzal 2. októbra 2008,

- 1. októbra 2008 sťažovateľ podal prostredníctvom súdneho exekútora námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie,

- 18. novembra 2008 súdny exekútor doručil námietky sťažovateľa okresnému súdu, aby o nich rozhodol,

- 9. decembra 2008 okresný súd požiadal oprávneného, aby zaujal stanovisko k námietkam sťažovateľa,

- 19. decembra 2008 a 25. marca 2009 bolo okresnému súdu doručené stanovisko oprávneného k námietkam sťažovateľa,

- 19. júna 2009 súdny exekútor okresný súd urguje, aby rozhodol o podaných námietkach sťažovateľa,

- 16. septembra 2011 okresný súd uznesením č. k. 36 Er 5934/2008-29 vyhovel námietkam povinného,

- 18. októbra 2011 sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu č. k. 36 Er 5934/2008-29 v časti trov exekučného konania,

- 27. októbra 2011 oprávnený podal odvolanie proti uzneseniu č. k. 36 Er 5934/2008-29,

- 30. novembra 2011 okresný súd predložil spis Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o podanom odvolaní,

- 3. mája 2012 súdny exekútor predložil návrh na zámenu účastníka konania na strane oprávneného,

- 30. mája 2012 krajský súd rozhodol uznesením č. k. 18 CoE 612/2011-45 tak, že napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, okresný súd prevzal spis spolu s uznesením 8. júna 2012,

- 25. júla 2012 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy súdu oznámil, kde sa v čase doručovania exekučného titulu skutočne zdržiaval,

- 25. júla 2012 okresný súd požiadal Register obyvateľov Slovenskej republiky, aby uviedol, kedy sa sťažovateľ odhlásil z adresy....,

- 23. júla 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa,
- 7. augusta 2012 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie,
- 17. septembra okresný súd uznesením vyzval sťažovateľa, aby svoje podanie doplnil a opravil,
- 18. septembra 2012 okresný súd uznesením pripustil, aby do konania na miesto oprávneného vstúpila spoločnosť S., a. s., B.,
- 12. októbra 2012 podal sťažovateľ proti uzneseniu č. k. 36 Er/59342008-77 z 18. septembra 2012 odvolanie,
- 12. októbra 2012 podal sťažovateľ proti uzneseniu krajského súdu č. k. 18 CoE 612/2011-45 dovolanie,
- 17. októbra 2012 okresný súd spísal predkladaciu správu a predložil spis krajskému súdu, aby rozhodol o podanom odvolaní proti uzneseniu č. k. 36 Er/5934/2008-77,
- 19. októbra 2012 krajský súd prevzal spis,
- 30. novembra 2012 krajský súd rozhodol uznesením č. k. 18 CoE 40/2012-91 tak, že odvolanie sťažovateľa odmietol, okresný súd prevzal spis 22. novembra 2012,
- 10. decembra 2012 okresný súd uznesením č. k. 36 Er/5934/2008-93 námietky sťažovateľa proti exekúcii zamietol.

III.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím,

ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

11. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je aj v exekučnom konaní (v rozsahu zákonných oprávnení a povinností súdu, pozn.) zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná. Ďalej z § 50 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vyplýva, že námietky proti exekúcii je exekútor

povinný doručiť súdu najneskôr do piatich dní od ich doručenia účastníkom. O námietkach proti exekúcii rozhodne súd najneskôr do 60 dní od ich doručenia.

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným pried'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (i), správanie účastníka súdneho konania (ii) a postup samotného súdu (iii). Za súčasť prvého kritéria považuje ústavný súd aj povahu prerokúvanej veci. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

13. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že nosnými dôvodmi podanej s'ťažnosti bolo rozhodovanie okresného súdu o námietke povinného v exekučnom konaní, teda po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva.

14. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania s'ťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil zásadné okolnosti, na základe ktorých by s'ťažovateľ prispel k celkovej dĺžke prebiehajúceho exekučného konania.

15. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom konajúceho okresného súdu v predmetnej veci. S'ťažovateľ v s'ťažnosti nekonkretizoval obdobia, počas ktorých malo dôjsť k zbytočným pried'ahom v napadnutom konaní, ale poukázal na celkovú dĺžku konania v trvaní takmer 4 rokov. Úkony okresného súdu v období od 18. novembra 2008, keď mu súdny exekútor predložil námietky s'ťažovateľa proti začatiu exekúcie, aby o nich rozhodol, sú poznačené nečinnosťou, neefektívnosťou a nekoncentrovanosťou. Okresný súd od 19. decembra 2008 do 14. mája 2009 a od 15. mája 2009 až do 15. septembra 2011, ďalej od 28. októbra 2011 do 29. novembra 2011 v trvaní takmer 34 mesiacov bol absolútne nečinný a nevykonal žiaden procesný úkon vo veci.

16. Okresný súd v tejto súvislosti nepochybne porušil svoje zákonné povinnosti dané mu právnymi predpismi (predovšetkým § 50 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý mu ukladá rozhodnúť o námietkach proti exekúcii najneskôr do 60 dní od ich doručenia). Konanie na okresnom súde je poznačené ako celok neprimeranou dĺžkou konania, neefektívnosťou a nesústredenosťou. Okresný súd v neskoršom čase síce mechanicky vykonával jednotlivé administratívne úkony, ale vec meritórne neposudzoval.

17. Z doteraz vykonaných úkonov okresného súdu vyplýva, že v exekučnej veci sťažovateľa nekonal koncentrovane a bez zbytočných prietáhov. Nečinnosť okresného súdu charakterizuje konanie vedené pod sp. zn. 36 Er 5934/2008 ako celok, ktoré doteraz nie je skončené, a preto ústavný súd nepovažuje za potrebné hodnotiť sporadické úkony okresného súdu. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že aj keď okresný súd rozhodol vo veci uznesením 16. septembra 2011, podané odvolanie oprávneného bolo z vecného hľadiska dôvodné. Aj keď samotná dĺžka konania pred krajským súdom (7 mesiacov) nie je z hľadiska posudzovaných prietáhov v konaní zanedbateľná, v okolnostiach danej veci vychádzajúc z dôvodov uvedených krajským súdom v zrušujúcom uznesení možno objektívne vzaté pripísať aj uvedený prietah na ujmu neefektívneho správania okresného súdu.

18. V neposlednom rade predseda okresného súdu uznal, že v predmetnom konaní došlo k prietahom v konaní.

19. Ústavný súd preto dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Er/5934/2008 už len z dôvodu celkového trvania tohto konania (viac ako 4 roky) došlo u sťažovateľa k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Uvedenú dĺžku konania nemožno v rozumnej miere ospravedlniť žiadnymi relevantnými okolnosťami tohto prípadu.

20. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného

v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

21. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľa ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

22. Aj keď ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní sp. zn. 36 Er/5934/2008 konal bez zbytočných priet'ahov, nepovažoval ale vzhľadom na okolnosti prípadu uplatnenie tejto svojej právomoci za dostatočné na to, aby sa dosiahla vo veci účinná náprava, a preto dospel k záveru, že treba rozhodnúť aj o žiadosti sťažovateľa priznať mu primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 6 713,12 € z dôvodov pretrvávajúcej dlhodobej právnej neistoty. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení jeho výšky ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

23. Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 36 Er/5934/2008, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti a zohľadniac tiež výšku požadovanej istiny (čo je v hre) ústavný súd považoval priznanie sumy 300 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nepredstavuje realizáciu práva priznaného čl. 46 ods. 3 ústavy, t. j. primerané finančné zadosťučinenie nemožno stotožňovať s odškodným, s náhradou či už za skutočnú škodu alebo za ušlý zisk. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

24. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľovi, ktorý bol vo veci namietaných porušení svojich práv úspešný, vznikli trovy konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátkou. Advokátka vykonala 2 úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 16. septembra 2012. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) je 1/6 z výpočtového základu. Za jeden právny úkon vykonaný v roku 2012 patrí advokátke odmena z výpočtového základu 763 €, t. j. 127,16 €, a režijný paušál 7,63 € (127,16 € + 7,63 €), teda spolu = 134,79 €. Advokátka nie je platcom danej z pridanej hodnoty. Celková odmena (celkovo 2 úkony) za právne zastúpenie pred ústavným súdom predstavuje sumu 269,58 €, ktorú je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

25. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2013